

írta alá: ma az egyik plébános és a másik jegyző, székely faluban mind a ketten. A diák pedig itt áll és meleg szemekkel nézi az okiratot, melyet a legyek éppen úgy nem tudnak megközelíteni, mint ahogy az ember-legyek nem magát a férfiúvá érett diákot.

Anyám nem zavar, hadd nézhessem a képet, de a végén azt mondja:

— Ez mindig itthon van.

(1938)

ZOLTÁNFY ISTVÁN: VÁRATLAN VENDÉG